

Mirjam Oldenhave

Mees Kees

In de gloria

Met illustraties van Rick de Haas

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Inhoud

Rustig afwachten	7	Handig rekenen	57
Snuffelen	12	Cadeau	61
Combi	16	Het geniale plan	66
Spreekbeurt	23	Giraj	71
Laatste waarschuwing	28	Tadaa!	76
Ramp in je nek	35	Uitdelen	80
Hasjna	39	Tien minuten	84
Tekenles	43	Probleempje	90
Kop in de strop	50	Geheim	94

Rustig afwachten

Ik ben Tobias. Wil je weten wat ik in de vakantie heb gedaan?

Zo, nu snap je wel dat ik blij was toen de school weer begon. Ik was er al om acht uur, rende naar

binnen, gang door, trap op, ik gooide mijn jas onder de kapstok, knalde de deur open...

Ik heb heel vaak nachtmerries, échte horrorfilms zijn het. Dan word ik bijvoorbeeld gewurgd door een kwijlend monster. Maar vandaag had ik een dagmerrie: niet mees Kees, maar de invaljuf stond bij het bord.

‘Waar is mees Kees?’ riep ik.

‘Wij zeggen dan: goeiemorgen!’ zei ze.

‘Wij niet,’ antwoordde ik. Ja, niet hardop, hoor! Ik ben niet gek. ‘Goeiemorgen, weet u waar mees Kees is?’ vroeg ik.

‘Wacht maar even rustig af, Tobias. Als iedereen zit, zal ik het vertellen,’ zei ze.

Bij mees Kees hebben we altijd vrije opstelling. Dat betekent dat je zelf mag kiezen waar je je tafel neerzet. Er zijn alleen twee regels:

- 1) Het moet wel in de klas zijn.
- 2) Kies geen plek waar al een tafel staat.

Nu waren er weer twee rechte rijen. Ik keek waar mijn tafel stond en ging zitten. Foute boel. We hadden deze juf al een keer gehad en leuk was anders.

Meteen na mij kwam Jackie binnen gesjeesd. ‘Eerst!’ riep ze. ‘O, nou ja, bijna eerst. Waar is mees Kees?’

‘Wacht maar even rustig af.’ De juf wees naar Jackies plaats. Jackie heeft van mees Kees een skippybal gekregen in plaats van een stoel, omdat ze allergisch is voor stilzitten. Nu kan ze lekker de hele dag wiebelen.

Toen kwam Sep binnen. Wij zijn beste vrienden; ik de zijne en hij de mijne. ‘Hé, is mees Kees er niet?’ vroeg hij.

‘Wacht maar even rustig af,’ zei de juf weer.

Zeg nou eerlijk, dat is toch geen antwoord?

‘Hij is ontslagen,’ zei Jackie.

‘Echt?’ vroeg Sep aan mij.

Ik schudde mijn hoofd er bijna af. ‘Natuurlijk niet. Hij is nog maar stagiair en die kun je niet ontslaan.’

Tom kwam binnen. ‘Mees Kees is er dus niet,’ zei hij. Tom vraagt nooit iets, want hij weet alles al. Dat komt omdat zijn hele lichaam uit hersenen bestaat.

‘Hij is ziek!’ riep Jackie.

‘Je bent zelf ziek,’ zei ik. Maar ondertussen begon ik te zweten als een walrus. Waar wás mees Kees, waarom gaf de juf niet gewoon antwoord! Maar nee hoor, het was weer rustig afwachten geblazen.

‘Huh?’ Daar was Fred. Waar Tom hersens heeft, heeft Fred spieren. ‘Huh’ is een van zijn lievelingswoorden. Wij noemen hem de Bavi-aan, maar alleen als hij het niet hoort, want zijn andere lievelingswoord is ‘beuken’.

De juf zuchtte. ‘Goeiemorgen, juf,’ zei ze.

‘Huh?’ zei Fred weer, want hij vond het natuurlijk gek dat de juf zichzelf groette.

‘Of misschien is hij wel dood!’ riep Jackie.

Ho! Ik drukte snel mijn handen tegen mijn oren, maar het was al te laat. Wat Jackie zei, dat is mijn vader al, en eentje is méér dan genoeg kan ik je vertellen.

Om half negen zat heel 6b maar even rustig af te wachten. We ontploften haast van ongerustheid.

Waar Was Mees Kees?!

Snuffelen

De invaljuf deed de deur dicht. ‘Goeiemorgen allemaal.’

Ik had geen plek voor andere woorden dan ‘mees’ en ‘Kees’, dus ik knikte alleen.

‘Jullie weten dat meester Kees zelf ook nog op school zit,’ begon de juf.

‘O, nú begrijp ik het: hij heeft straf!’ riep Jackie.

De juf keek haar aan. ‘Het is één minuut over half negen en ik ben je nu al helemaal zat,’ zeiden haar ogen. Maar haar mond vroeg: ‘Wil je even stil zijn?’

Best knap, twee zinnen door elkaar.

‘De komende weken gaat meester Kees niet zoals normaal op donderdag naar school, maar loopt hij elke maandag snuffelstage, steeds op een andere plek,’ ging ze verder.

Snuffelstage?

‘Kan hij niet gewoon hier komen snuffelen?’ vroeg Winston.

‘Nee, hij moet met veel verschillende kinderen werken, zodat hij meerdere soorten onderwijs leert kennen.’

‘Wij zijn toch ook verschillend,’ mopperde Lisa.

‘Dus voorlopig kom ik elke maandag,’ zei de juf.

Je mag niet zomaar ‘Boe!’ roepen, dus ik zei het héél zachtjes. Maar omdat iedereen dat deed, leek het alsof er een koe stond te fluisteren.

De juf klapte twee keer in haar handen. ‘Pak je taalschrift en je pen, we gaan beginnen met dictee.’

Mees Kees vertelt altijd moppen als we dictee hebben. Zodra je uitgelachen bent, moet je vijf woorden uit de mop opschrijven. Bijvoorbeeld ‘twee’, ‘ballonnen’, ‘vliegen’, ‘woestijn’ en ‘cactus’.

Ik pakte mijn schrift en wachtte af.

‘In dit dictee staan allemaal woorden met ch,’ begon de juf. ‘Schrijf maar op: *De chimpansee staat onder de douche.*’

Jackie ging lachen. ‘Ha ha! Ja, die is leuk!’

‘Het is helemaal geen mop,’ zei Koen.

‘Weet ik heus wel.’ Jackie keek snel weer ernstig.

‘Waarom lachte je dan?’ vroeg Koen.

‘Ik had een binnenpretje,’ antwoordde ze.

De juf zuchtte. ‘Stilte!’

‘Het is toch wel een mop, juf?’ vroeg Sep. ‘Ik ken hem: De chimpansee staat onder de douche.’

“Oeh oeh, ieh ieh, oeh!” roept hij. Zegt zijn

moeder: “Neem dan ook niet zulk heet water!””

We hadden allemaal een buitenpretje.

‘Natuurlijk is het geen mop! En nu stil zijn,’ zei de juf. ‘Schrijf op: *De chimpansee... staat... onder de douche.*’

Het was gewoon een zin! Ja zeg, lekker makkelijk, zo kon ik ook wel dictee geven.

‘*De chef heeft een charmante chauffeur,*’ las de juf.

Het leek wel of er prikkeldraad in mijn buik zat. Dat was een binnenverdrietje, vanwege mees Kees. Hij had elke donderdag een terugkomdag van zijn school, of zeg maar liever een wegblijfdag...

‘*We eten chips en chocola.*’

...maar nu was hij dus een tijdje op maandag weg, terwijl ik hem in het weekend juist het ergste mis. Zie je wel, je moet nooit iemand missen, dat pakt altijd verkeerd uit.

